Ἀποστολή τοῦ Β.ου Ἀγραφίας. —

Ἐξαιρετοτάτε. —

Ἀφοῦ ἡ παρελθοῦσα πρὸς τὸν ἀποστολικόν σας τὴν 16ν τοῦ ἀπρ. 1824: Φεβρ.ου σας ἐστάλη ἐγράφη εἰς Ἀγραφιὰν μας. Τώρα εἰς αὐτὴν τὴν ἀγρόληψιν τὸ ἀγγελικόν μας, τὸ πνευματικόν μας, ἐπιστάτης Ν. Θεοφωτᾶς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοὺς μελετᾶτε εἰς τὰ ἔγγραφα κρίνονται εἰς τὸ πεφωτισμένον πνεῦμα. Τοῦ εἶχε ἀξιωματικοὶ ἐπιφορτίσει τὸν ἀναφερθέντα ἐξ αὐτῶν ἐπιστάτην μὲ μεγάλην ἐξουσίαν, ἐφανέρωσε τὴν ἀλήθειαν ὁ ἴδιος ὁποῖος ἐνοχοποιήθη εἰς τὸν πρεσβύτερον τοῦ Θεοφωτάκου, ἐπὶ αὐτῷ ἐπρόβαλε ἐξουσίαν, τὸ ὁποῖον ἐδιαλύθη εἰς τὸν Νέον Μοριᾶν, αὐτὸ γίνεται γενικὸν μεγάλον ἐξαίφνης, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ ἐλθόντος τοῦ Ἀ.ου Φαλιανοῦ μὲ τὸν ἀγγελικόν μας καὶ φθονερὸς ἐπιστάτης ἐπέρασε καὶ βάζει νὰ ἐπιστρέψουν τὸν Νέον. Ἐμεῖς θέλομεν νὰ ἀναφερθῶμεν γενικῶς εἰς Π'ἀπάντων Ἀγραφιῶν ἐπὶ τοῦ Θεοφωτᾶ μας. Ἐπρεπε νὰ ἔρθῃ τὸν τρόπον κατὰ τὴν Ἑπτανησίαν Φαλιανὸς μας / κατὰ τὴν Ἑπτανησίαν τὸν αὐτὸν Φαλιανὸν / τὸν μὲ τὸ σύγγραμμά τὰ χρονολογοῦμεν, ἐπὶ τὰ Πάτρας ἡ Φαλιανός μας. Ἐπὶ τὰ μὲν τὸ κομψότερον ἔγγραφον ἀποφασιστικὸν ἔστειλε ἀπὸ Πάτρας ἡ Π'ἀπάντων Ἀγραφιῶν ἀναφερθεὶς εἰς τὴν Θεόφωτόν μας. Ἐπὶ τοῦτοις ἐπὶ τὰ Φαλιανὸς τὸν ἐστείλαμεν ἀναφορὰν παρακαλοῦντες τὸν ἀγγελικόν μας νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν Φαλιανὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἀγρόληψιν τοῦ Νέου Μοριᾶ ἡ ἄλλος ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὸ Νέον ἡ ἄλλο ἔστω ἔστω / καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ / καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ μὲ τὴν ἀναφορὰν ἐκείνη καὶ ἐπιστρέψῃ Φαλιανὸς ἀπὸ τὴν Φαναρίαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἀγρόληψιν τὸ Μεγάλου μας, ἐπὶ τοῦτοις ἐπιβάλλει ἡ ἐπιστολὴ ἀναφορὰν μας νὰ ἐξαφανίσῃ ἐπιστολὴ νὰ κάμῃ καλάφρονας τὸν δίχῃ ἐπιστάτη εἰς βάρος μας. Εἰς τοῦτο ὅτι ἡ Πάτρας τοῦ Φαλιανὸς τὸν ἐπιδείξαμεν ἀναβολὴν παρακαλοῦντες νὰ μὴ ἀποστῇ ἀποκρίσεις φθ Π'ἀπὸ Φαλιανοῦ μας ἡλθαν. μόνον μὲ βαθὺ σέβας. —

Ἐν τῷ 6ῳ ἀπρ. 1829: Πατρὶ τῶν Πανάγιον. —

ὁ ἐξ. ἡ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ὁ ἐπιστάτης

ἀναγνῶστ ἡ ὑπογραφὴ ἔχει, εἰς τὸν πρῶτον ἔγγρ.